

TAKIM SPORCULARINDA GRUP SARGINLIĞI VE BAŞARI MOTİVASYONU ARASINDAKİ İLİŞKİNİN İNCELENMESİ

¹Ercan POLAT^{ACDE}

²Berna CAN^{CDE}

³Okan ŞAHİN^{BD}

A Çalışma Deseni (Study Design)

B Verilerin Toplanması (Data Collection)

C Veri Analizi (Statistical Analysis)

D Makalenin Hazırlanması (Manuscript Preparation)

E Maddi İmkanların Sağlanması (Funds Collection)

Özet: Bu çalışma takım sporcularında grup sargınlığı ve başarı motivasyonu düzeyleri arasındaki ilişkiyi çeşitli değişkenlere göre incelemek amacı ile yapılmıştır. Araştırmada genel tarama modellerinden ilişkisel tarama modeli kullanılmıştır. Araştırma grubunu Niğde ilinde lise ve üniversite düzeyinde öğrenim gören 138 kadın 221 erkek olmak üzere toplam 359 takım sporu yapan öğrenci oluşturmaktadır. Grup oluşumu, seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden uygun (kazara) örnekleme yöntemiyle gerçekleştirilmiştir. Veri toplama aracı olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Üç bölümden oluşan anketin ilk bölümünde bireylerin demografik özellikleri elde etmek için Kişisel Bilgi Formu; ikinci bölümde bireylerin, başarı motivasyonlarını tespit etmek için Wills (1982) tarafından geliştirilen, Tiryaki ve Gödelek (1997) tarafından Türkçeye uyarlanan üç boyutlu “Spora Özgü Başarı Motivasyon Ölçeği” ve son bölümde bireylerin sargınlık düzeylerini tespit etmek için Carron, Widmeyer ve Brawley (1985) tarafından geliştirilen, Öcel ve Aydın (2006) tarafından Türkçeye uyarlanan dört boyutlu “Grup Sargınlığı Ölçeği” yer almıştır. Araştırmada kullanılan anket formları araştırmacı tarafından yüz yüze görüşme yöntemiyle bireylere ulaştırılmıştır. Araştırmada elde edilen veriler SPSS programı aracılığıyla bilgisayar ortamında analiz edilmiştir. Elde edilen bulgular değerlendirildiğinde, cinsiyet, eğitim durumu, takım ve branş değişkenleri ile başarı motivasyonu ve grup sargınlığı puanları açısından anlamlı farklılık bulunmuştur. Ayrıca, yaş, spor yılı ve aylık gelir değişkenleri ile başarı motivasyonu ve grup sargınlığı arasında da düşük düzeyde negatif ve pozitif yönlü ilişki olduğu görülmüştür.

Anahtar Kelimeler: Takım sporcusu, Grup sargınlığı, Başarı motivasyonu

¹ Sorumlu yazar, Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, ercihanpolat@hotmail.com

² Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü cannbernaa@gmail.com

³ Niğde Ömer Halisdemir Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu sahin_m_38@hotmail.com

A STUDY ON THE RELATIONSHIP BETWEEN GROUP COHESION AND ACHIEVEMENT MOTIVATION IN TEAM ATHLETES

Abstract: This study aimed to investigate the relationship between group cohesion and achievement motivation in team athletes according to various variables. In this research, the relational survey model, which is one of the general survey models, was used. The study group consisted of 359 high school and university students (138 females, 221 males) interested in team sports and studying at a level in Niğde. The study group was selected through an accidental sampling method, which is one of the convenience sampling methods. The questionnaire method was used as the data collection method. The questionnaire consisted of three parts. In the first part, we used a personal information form to obtain the demographic characteristics of the participants. In the second part, we used the three-dimensional Sports-Specific Achievement Motivation Scale (SSAMS) developed by Wills (1982) and adapted to Turkish by Tiryaki and Gödelek (1997). And, in the last part, we used the four-dimensional Group Cohesion Scale (GCS) developed by Carron et al. (1985) and adapted by Öcel and Aydın (2006). The questionnaire forms to be used in the research were delivered to the participants via face to face interview method. The data obtained from the research were analyzed using the SPSS program on the computer. When the findings were evaluated, a significant difference was found in the variables achievement motivation and group cohesion according to gender, educational background, team, and branch. Besides, there was a low negative and positive relationship between the variables age, sports year, monthly income, motivation for success, and group cohesion.

Key Words: Team athlete, Group cohesion, Success motivation

Summary

Introduction: Many factors influence team success and performance. One of them is the concept of team cohesion, which is directly related to the performance of the team. Cohesion is defined as a dynamic process composed of the power of a community or team to support each other and stay together for their goals and objectives (Carron, 1982). When the studies conducted in the field of sports psychology regarding the relationship between cohesion and performance were examined, we can see that these two concepts affect each other positively (Carron, Bray & Eys, 2002). It is seen that sports is a success-oriented phenomenon. Motivation of success that occurs through a serious mental preparation process for an athlete can be fed by various internal and external motivation tools such as competition level of an activity, popularity and financial gains (Yıldız & Polat, 2018). For individuals, heading towards a common goal as a team or group is an essential element in terms of achieving success by fulfilling the responsibilities. Motivation is crucial for achieving success-oriented goals and performing well. This paper aimed to investigate the relationship between success motivation and group cohesion in team sports athletes in terms of socio-demographic variables. **Method:** The study was designed according to the quantitative research model and carried out within the framework of the relational survey model. The research group consisted of team sports athlete students studying at high school or university in Niğde province. Totaly 359 students (138 females, 221 males) selected for the sample by using a convenience sampling method. The questionnaire method was used as a data collection method. In the first part, we used a personal information form to obtain the demographic characteristics of the participants. In the second part, we used the three-dimensional Sports-Specific Achievement Motivation Scale (SSAMS) developed by Wills (1982) and adapted to Turkish by Tiryaki and Gödelek (1997). Moreover, in the last part, we used the four-dimensional Group Cohesion Scale (GCS) developed by Carron et al. (1985) and adapted by Öcel and Aydın (2006). The researchers collected the questionnaires from the participants using face to face interview method. In the analysis of the data, the normality structure of distributions was examined using skewness and kurtosis tests besides descriptive statistics. For hypothesis testing, Independent Samples t-Test was used to

determine the differences according to binary variables, one-way analysis of variance (ANOVA) was used to determine differences between groups, and Pearson Correlation Analysis was used for relationship comparisons. **Results:** The mean age ($\bar{x}$) of the participants is 17.97, 38.4 percent of them are females ($n = 138$), while 61,6 percent of them were males ($n = 221$). According to the education variable, 68.5 of them are high school ($n = 246$), whereas 31. 5 of them are university students ($n = 113$). According to the branch variable; 25.3 percent of them play volleyball ($n = 91$), 17.3 percent of them play basketball ($n = 62$), 46.1 percent of them play football ($n = 165$), 11.2 percent of them play handball ($n = 40$). Besides, the average age of sports (year) is ($\bar{x}$) 6.39, and the standard deviation is (S) 3.61. There was a statistically significant difference in the subscale, which is avoiding the failure of SSAMS considering gender ($p < 0.05$). When the arithmetic means were examined, it was seen that this difference was in favor of male participants. No other sub-dimensions of GCS and SSAMS showed an analytical difference ($p > 0.05$). There was a statistically significant difference in the power motive of SSAMS and individual attractions to the group-task of GCS according to the educational background ($p < 0.05$). When the arithmetic averages were examined, it was seen that this difference was in favor of the participants receiving university education in the power motive sub-dimension. However, in the individual attractions to group-task sub-dimension, this significant difference was in favor of the participants receiving high school education. There was a statistically significant difference in favor of the football group considering the sub-dimensions, which are the approach to success and avoid failure according to the sports branch variable ($p < 0.05$). However, there was no difference in any sub-dimension of GCS according to the branch variable ($p > 0.05$). According to analyze results, there were significant but low positive and negative correlations between age and the power motive ($r = 0.20$), individual attractions to group-task ($r = -0.14$), and the group integration-task ($r = 0.13$). Meaningful positive and negative low correlations were found between the variables of Sport age (year) and SSAMS sub-dimensions which are power motive ($r = 0.24$), approach to success ($r = 0.17$), avoid to failure ($r = 0.10$); and the sub-dimensions of GCS which are group integration-social ($r = -0,11$), individual attractions to group-social ($r = -0,12$), individual attractions to group-task ($r = -0,16$) and group integration-task ($r = 0.14$). When the correlations between SSAMS and GCS subscales were examined, it was seen that there were significant positive and negative relationships at moderate and low levels. When the comparison between the scales was made according to gender and branch variables, it was seen that the relationships between the sub-dimensions were higher in the male group and football players. **Conclusion:** We can say that gender, educational background, team, and branch variables have some effect on the motivation of success and group cohesion. In addition, age, sports year and monthly income were found to have positive weak effect on motivation for success, while these variables have negative weak effect on group cohesion. According to these results, it can be said that the motivation of success and group cohesion levels of athletes engaged in football branch are higher than other branches. In order to achieve the goals of the team and show high level of performance, it is considered that it is beneficial to take into consideration the variables of group cohesion and success motivation in the organizational climate.

1. GİRİŞ

Bütün spor branşlarında amaç, ilgili spor branşının özelliklerini geliştirerek sporcu performansını yükseltmek ve başarıya ulaşmaktır (Wulf, 2007). Özellikle takım sporlarında başarı, takım içerisindeki oyuncuların performanslarının toplamıyla gerçekleşmektedir. Bu nedenle, takım halinde bir amaca yönelmek, sporculara düşen görevleri yerine getirmeleri, daha fazla performans sağlamaları açısından uygun bir ortam oluşturacak ve bu sayede de grup içindeki herkes kendine düşen görevi en iyi şekilde yapacak ve takımın başarıya ulaşması kaçınılmaz olacaktır (Kocaekşi, 2010).

Bununla birlikte, takım başarısında ve performansında etkili olan birçok etken vardır. Bunlardan biri de takımın performansı ile doğrudan ilgili olan takım sargınlığı kavramıdır.

Sargınlık kavramı, bir topluluğun ya da takımın, amaç ve hedefleri için birbirlerine destek olma ve bir arada kalma gücünü içeren dinamik bir süreç (Carron, 1982) olarak ifade edilmektedir. Carron, Widmeyer ve Brawley (1985) sargınlık kavramını ifade ederken birey-grup ve görev-sosyal ilişki ayırımından hareket etmiştir. Birey-grup ilişkisi ele alındığında, sargınlık kavramı grubun çekiciliği ve grubun bütünleşmesi olarak iki boyut üzerinde değerlendirilmiştir. Sargınlığın birey boyutu grubun çekiciliği ve grup üyesi olarak kalma isteğini kapsarken, sargınlığın grup boyutu grubun bütünleşmesine ilişkin algı, birlik ve bütünlük inançlarını kapsamaktadır. Her iki boyutta bireylerin gruba bağlanma ya da gruptan uzaklaşmalarına olanak sağlamaktadır. Bu nedenle, antrenörlerin de bir takımda sargınlık düzeyinin artmasıyla performans düzeyinin de artacağına olan inançları takımlarındaki sargınlık düzeyini artırmak isteğini körüklemektedir (Bloom, Stewens ve Wickwire, 2003). Spor psikolojisi alanında yapılan araştırmalarda da sargınlık ve performans arasındaki ilişki incelenmiş ve bu iki kavramın birbirini olumlu yönde etkilediği belirtilmiştir (Carron, Bray & Eys, 2002). Dolayısıyla, takımın bütünleşmesi, performansı olumlu yönde etkilerken, aynı zamanda zihinsel ve duygusal olarak da başarı için güdülenmesi de gerekmektedir (Konter, 2004). Bunun içinde takımın amaç ve hedefleri göz önünde bulundurularak, sporcular başarı için motive edilmeleri ve başarı motivasyonlarının yüksek tutulması gerekmektedir.

Başarı motivasyonu, belirlenen amaçlara etkin biçimde erişmek veya belirli bir seviyede çalışıp fiziksel ya da zihinsel davranışlarda bulunarak işin başarılı biçimde tamamlanması olarak ifade edilmektedir (Gürşimşek, 2002). Başarı motivasyonunda, kişilerin fiziksel etkinliklere neden katıldıkları, neden gayret göstererek zor olanı başarmak için istikrarlı bir şekilde devam ettikleri gibi sorulara yanıt aramaktadır (Öğülmüş, 2002). Başarı motivasyonu, temelde başarıma ihtiyacı ve başarısızlıktan kaçma olarak iki unsuru kapsamaktadır. Başarıma ihtiyacı, kazanılan başarı sonucunda doyum ve gururlanma olarak açıklanırken, başarısızlıktan kaçma, çekinme ve mutsuzlukla karşı karşıya kalma durumlarını ifade etmektedir (Cox, 1990). Bu nedenle, başarı motivasyonu, bireyleri doyuma ulaştırarak rahatsızlık verici eyerlerden uzak durmaya yönlendiren güç olarak değerlendirilmektedir (Tiryaki, 1997). Dolayısıyla, kişilerin yenilgiyle karşı karşıya kalmalarına rağmen başarı elde etmek için ısrarcı olmaları (Weinberg ve Gould, 1995), faaliyetlere katılmaları, başarı için zoru seçerek çaba harcamaları ve bunu devam ettirmeleri başarı motivasyonu ile açıklanmaktadır (Hayashi, 1996). Spor başarıya odaklı bir olgu olarak karşımıza çıkmaktadır. Sporcuda ciddi bir mental hazırlık süreci ile meydana çıkan başarı motivasyonu, bir aktivitenin rekabet düzeyi, popülerlik, maddi kazançlar gibi çeşitli çeşitli içsel ve dışsal güdü araçlarıyla beslenebilir (Yıldız ve Polat, 2018).

Literatür incelendiğinde, grup sargınlığı ile ilgili yapılan araştırmalarda daha çok tek bir branş ele alınarak, müsabaka öncesi ve sonrası sporcuların sargınlık düzeylerinin incelendiği görülmektedir (Landers, Wilkinson, Hatfiel ve Barber, 1982; Carron, 1982; Davids ve Nutter, 1988; Weiss, 1991; Widmeyer ve Williams, 1991; Mullen ve Copper, 1994; Matheson ve Mathes, 1997; Öcel, 2002; Kocaekşi, 2005; Toros, 2010; Kocaekşi, 2010; Toros, 2011; Kocaekşi ve Koruç, 2012; Şimşek, 2018). Başarı motivasyonu ile ilgili yapılan araştırmaların ise, daha çok futbol branşı üzerine yapıldığı ya da takım ve bireysel sporların karşılaştırıldığı görülmektedir (Yaman, Duman ve Hergüner, 2001; Engür, 2002; Aktop ve Erman, 2002; Türkmen, 2005; Yalçın, 2015; Eroğlu, 2018; Eri, 2018; Türkmenel, 2018; Duman, 2018; Kavas, 2018). Yapılan literatür taraması neticesinde hem takım sargınlığı hem de başarı motivasyonu kavramlarının birlikte ele alındığı bir araştırmaya ise rastlanılmamıştır.

Takım ya da grup halinde ortak bir amaca yönelmek, bireylerin sorumluluklarını yerine getirmeleri ve başarı elde etmeleri açısından son derece önemli bir unsurdur. Bireylerin bir araya gelerek başarı odaklı amaçlarına ulaşmaları ve iyi bir performans göstermeleri için bütünlük sağlayarak motive edilmeleri önemlidir. Bu nedenle bu çalışmanın amacı; takım sporcularında başarı motivasyonu ve grup sargınlığı arasındaki ilişkinin farklı değişkenler açısından incelenerek, durum analizinin yapılması ve elde edilecek bilimsel sonuçlar doğrultusunda sporcuların performansına ve takımın bütünlüğüne yönelik bazı öneriler sunmaktır.

2. YÖNTEM

Araştırma Modeli: Araştırma; nicel araştırma modeline göre tasarlanmış olup, ilişkisel tarama modeli çerçevesinde yürütülmüştür.

Araştırma Grubu: Araştırma grubunu; Niğde ilinde lise ve üniversite seviyesinde öğrenim gören ve takım sporcusu olan öğrenciler oluşturmaktadır. Örneklem seçiminde seçkisiz olmayan örnekleme yöntemlerinden uygun (kazara) örnekleme yöntemine gerçekleştirilmiştir. Uygun (kazara) örnekleme yöntemi; zaman, para ve işgücü açısından var olan sınırlılıklar nedeniyle örneklemin kolay ulaşılabilir ve uygulama yapılabilir birimlerinden seçilmesidir (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2016). Bu kapsamda 2018-2019 eğitim öğretim döneminde öğrenim gören 138 kadın 221 erkek olmak üzere toplam 359 öğrenci seçilmiştir.

Veri Toplama Aracı: Veri toplama aracı olarak anket yöntemi kullanılmıştır. Üç bölümden oluşan anketin birinci bölümünde "Kişisel Bilgi Formu", ikinci bölümünde Willis (1982) tarafından geliştirilen, 40 maddelik "Spora Özgü Başarı Motivasyonu Ölçeği (SÖBMÖ)", üçüncü bölümde Carron vd. (1985) tarafından geliştirilen, 18 maddelik "Grup Sargınlığı Ölçeği" kullanılmıştır.

Spora Özgü Başarı Motivasyonu Ölçeği (SÖBMÖ): Wills (1982) tarafından geliştirilen, bireysel ve takım sporlarını içeren tüm branşlardaki sporcuların başarı motivasyonlarını belirlemek için kullanılan "Sport- Specific Motive Scale (SSMS)" Spora Özgü Başarı Motivasyonu Ölçeği üç boyutlu, 40 maddeli ve 5'li likert tipindedir. Toplam puan üzerinden değerlendirilmesi yapılan ölçeğin maksimum puanı 200 minimum puanı ise 5'dir. Ölçeğin "Başarıya Yaklaşma" ve "Güç Gösterme" alt boyutlarından elde edilen puanların yüksekliği; kişinin ilgili motivasyon boyutlarında motivasyonunun yüksek olduğunu, düşük puan ise tam tersi bir durumu göstermektedir. "Başarısızlıktan Kaçma" boyutundan alınan yüksek puan ise sporcunun başarısız olma korkusunun ve stresinin daha fazla olduğunu göstermektedir. Ölçeğin Türkçeye uyarlanması Tiryaki ve Gödelek (1997) tarafından gerçekleştirilmiştir. Türk toplumu için geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğunu ortaya koymuştur. Bu çalışma kapsamında toplam ölçeğin iç tutarlılık katsayısı $\alpha=0,86$ olarak hesaplanmıştır.

Grup Sargınlığı Ölçeği (GSÖ): Carron vd. (1985) tarafından spor takımlarında sargınlık düzeyini ölçmek amacıyla geliştirilen, "Grup Sargınlığı Ölçeği" dört boyutlu, 18 maddeli ve 5'li likert tipindedir. Toplam puan üzerinden değerlendirilmesi yapılan ölçeğin maksimum puanı 90 minimum puanı ise 5'dir. Ölçeğin 5,9,10,12,15 ve 16. maddeleri düz, diğer maddeler tersten puanlanmaktadır. İşaretlenen ölçek değerleri toplanarak her bir alt boyut için ayrı bir sargınlık puanı, alt boyutlardan elde edilen puanlar toplanarak genel sargınlık puanı elde edilmiştir. Yüksek puan sargınlık algısının yüksek olduğuna işaret etmektedir. Ölçeğin Türkçeye uyarlanması Öcel ve Aydın (2006) tarafından gerçekleştirilmiştir. Türk toplumu için geçerli ve güvenilir bir ölçek olduğunu ortaya koymuştur. Bu çalışma kapsamında toplam ölçeğin iç tutarlılık katsayısı $\alpha=0,84$ olarak hesaplanmıştır.

Verilerin Toplanması: Anketler katılımcılardan araştırmacılar tarafından yüz yüze görüşme yöntemi kullanılarak toplanmıştır. Toplam 367 katılımcıya ulaşılmış ancak bunlardan 359'u geçerli kabul edilerek ve araştırmada kullanımı uygun görülmüştür.

Verilerin Analizi: Veriler toplandıktan sonra SPSS paket programı ile analiz edilmiştir. Tanımlayıcı istatistiklerin yanı sıra; dağılımların normallik yapısı çarpıklık ve basıklık testleri aracılığıyla incelenmiştir. Normal dağılım yapılarıyla karşılaştırılması sonucu parametrik test kararı alınmıştır. Hipotez testleri için, ikili değişkenlere göre farklılıkları belirlemek amacıyla bağımsız örneklem t Testi, gruplar arasındaki farklılıkları belirlemek amacıyla tek yönlü varyans analizi (ANOVA), ilişki karşılaştırmalarında ise Pearson Korelasyon Analizi kullanılmıştır.

3. BULGULAR

Tablo 1. Tanımlayıcı istatistikler – yüzde ve frekans dağılımları

		f	%
Cinsiyet	Kadın	138	38.4
	Erkek	221	61.6
Eğitim Durumu	Lise	246	68.5
	Üniversite	113	31.5
	Voleybol	91	25.3
Branş	Basketbol	62	17.3
	Futbol	165	46.1
	Hentbol	40	11.2
Oynadığınız Takım	Kulüp	229	63.8
	Okul takımı	130	36.2
Toplam		359	100

Tablo 1 incelendiğinde, katılımcıların %38,4'ü kadın (n=138), %61,6'sı erkektir (n=221). Eğitim durumu değişkenine ilişkin frekans ve yüzde değerleri yer almakta olup, katılımcıların %68,5'i lise (n=246), %31,5'i üniversite (n=113) olarak saptanmıştır. Branş değişkenine ilişkin frekans ve yüzde değerleri verilmiş olup, %25,3'ü voleybol (n=91), %17,3'ü basketbol (n=62), %46,1'i futbol (n=165), %11,2'si hentbol (n=40) olarak saptanmıştır. Oynadığınız takım değişkenine ilişkin frekans ve yüzde değerleri yer almakta olup, %63,8'i kulüp (n=229), %36,2'si okul takımı (n=130) olarak saptanmıştır.

Tablo 2. Tanımlayıcı istatistikler – ortalama ve yaygınlık ölçüleri

	$\bar{x}$	S	Min.	Max.	n
Yaş	17.97	2.99	15.00	39.00	
Aylık Gelir (TL)	230.00	802.29	0.00	10000.00	359
Spor Yılı	6.39	3.61	1.00	30.00	

Tablo 2 de katılımcıların yaş ortalaması ($\bar{x}$), 17,97 standart sapması (S), 2,99 en küçük yaş değeri 15, en büyük yaş değeri ise 39 olarak saptanmıştır. Katılımcıların aylık gelir ortalaması ($\bar{x}$), 230.00 standart sapması (S), 802,29 en az gelir 0,00, en fazla gelir ise 10000TL olarak saptanmıştır. Katılımcıların spor yılı (yaşı) ortalaması ($\bar{x}$), 6,39 standart sapması (S), 3,61 en az değeri 1,00 en büyük değeri ise 30,00 olarak saptanmıştır.

Tablo 3. Cinsiyete göre başarı motivasyonu ve grup sargınlığı değişkenlerine ilişkin farklar

		Cinsiyet	N	$\bar{x}$	S	Sd	t	p
SÖBMÖ	Güç Gösterme	Kadın	131	42.26	6.67	340	-1.47	0.14
		Erkek	211	43.37	6.75			
	Başarıya Yaklaşma	Kadın	133	57.96	9.24	343	-1.03	0.30
		Erkek	212	59.07	10.02			
	Başarısızlıktan Kaçma	Kadın	136	37.94	5.68	323.90	-2.19	0.02
		Erkek	218	39.41	6.82			
GSÖ	Sosyal Bütünleşme	Kadın	134	21.55	3.87	350	-0.81	0.41
		Erkek	218	21.90	4.01			
	Sosyal Çekicilik	Kadın	134	16.76	2.93	330.02	1.18	0.23
		Erkek	218	16.31	3.74			
	Görev Çekiciliği	Kadın	137	13.02	3.64	356	1.82	0.06
		Erkek	221	12.25	3.98			
	Görevde Bütünleşme	Kadın	138	6.91	1.99	357	-1.05	0.29
		Erkek	221	7.13	1.85			

Tablo 3 incelendiğinde, katılımcıların cinsiyet değişkenine göre SÖBMÖ'nin başarısızlıktan kaçma alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Aritmetik ortalamalar incelendiğinde bu farkın erkek katılımcıların lehine olduğu görülmüştür. GSÖ'nin ve SÖBMÖ'nin diğer hiçbir alt boyutunda fark görülmemiştir ($p > 0,05$).

Tablo 4. Eğitim durumuna göre başarı motivasyonu ve grup sargınlığı değişkenlerine ilişkin farklar

		Eğitim Durumu	N	$\bar{x}$	S	Sd	t	p
SÖBMÖ	Güç Gösterme	Lise	231	42.29	6.86	235.57	-2.63	0.00
		Üniversite	111	44.32	6.27			
	Başarıya Yaklaşma	Lise	234	58.55	9.35	197.74	-0.23	0.81
		Üniversite	111	58.82	10.53			
	Başarısızlıktan Kaçma	Lise	241	38.77	6.21	352	-0.30	0.76
		Üniversite	113	39.00	6.93			
GSÖ	Sosyal Bütünleşme	Lise	241	21.87	4.04	350	0.74	0.45
		Üniversite	111	21.54	3.77			
	Sosyal Çekicilik	Lise	240	16.61	3.51	350	1.06	0.28
		Üniversite	112	16.19	3.34			
	Görev Çekiciliği	Lise	245	12.88	3.87	356	2.43	0.01
		Üniversite	113	11.82	3.77			
	Görevde Bütünleşme	Lise	246	6.94	1.98	357	-1.53	0.12
		Üniversite	113	7.27	1.70			

Tablo 4 incelendiğinde, katılımcıların eğitim durumu değişkenine göre SÖBMÖ'nin güç gösterme, GSÖ'nin görevde çekicilik alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p < 0,05$). Aritmetik ortalamalar incelendiğinde bu farkın güç

gösterme alt boyutunda üniversite eğitimi alan katılımcıların lehine olduğu görülürken, görevde çekicilik alt boyutunda lise eğitimi alan katılımcıların lehine olduğu görülmüştür. GSÖ'nin ve SÖBMÖ'nin diğer hiçbir alt boyutunda fark görülmemiştir ($p>0,05$).

Tablo 5. Takım değişkenine göre başarı motivasyonu ve grup sargınlığı değişkenlerine ilişkin farklar

		Takım	N	$\bar{x}$	S	Sd	t	p
SÖBMÖ	Güç Gösterme	Kulüp	217	43.60	6.50	340	2.37	0.01
		Okul	125	41.81	7.01			
	Başarıya Yaklaşma	Kulüp	220	59.15	10.02	343	1.29	0.19
		Okul	125	57.74	9.16			
	Başarısızlıktan Kaçma	Kulüp	225	39.21	6.73	352	1.41	0.15
		Okul	129	38.20	5.87			
GSÖ	Sosyal Bütünleşme	Kulüp	224	21.63	4.09	350	-0.84	0.40
		Okul	128	22.00	3.70			
	Sosyal Çekicilik	Kulüp	224	16.34	3.62	350	-0.96	0.33
		Okul	128	16.71	3.15			
	Görev Çekiciliği	Kulüp	228	12.38	4.03	296.67	-1.06	0.28
		Okul	130	12.83	3.56			
	Görevde Bütünleşme	Kulüp	229	7.19	1.88	357	1.97	0.04
		Okul	130	6.78	1.93			

Tablo 5 incelendiğinde, katılımcıların takım değişkenine göre SÖBMÖ'nin güç gösterme, GSÖ'nin görevde bütünleşme alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p<0,05$). Aritmetik ortalamalar incelendiğinde bu farkın kulüp takımında olan katılımcıların lehine olduğu görülmüştür. GSÖ'nin ve SÖBMÖ'nin diğer hiçbir alt boyutunda fark görülmemiştir ($p>0,05$).

Tablo 6. Branş değişkenine göre başarı motivasyonu ve grup sargınlığı değişkenlerine ilişkin farklar

		N	$\bar{x}$	S	F	p	Anlamlı Fark	
SÖBMÖ	Güç Gösterme	1.Voleybol	86	41.94	6.54	2.419	0.06	
		2.Basketbol	57	42.19	6.75			
		3.Futbol	160	43.98	6.62			
		4.Hentbol	39	42.02	7.23			
	Başarıya Yaklaşma	1.Voleybol	89	56.08	10.47	3.701	0.01	3*-1
		2.Basketbol	59	58.06	9.32			
		3.Futbol	161	60.27	9.65			
		4.Hentbol	36	58.63	7.44			
	Başarısızlıktan Kaçma	1.Voleybol	90	37.07	6.00	5.935	0.00	3*-2
		2.Basketbol	62	37.51	6.06			
		3.Futbol	162	40.16	6.78			
		4.Hentbol	39	39.82	5.16			

GSÖ	Sosyal Bütünleşme	1.Voleybol	90	22.43	4.16			
		2.Basketbol	60	21.71	3.94			
		3.Futbol	163	21.42	3.82	1.250	0.29	
		4.Hentbol	39	21.76	4.02			
	Sosyal Çekicilik	1.Voleybol	88	17.22	3.35			
		2.Basketbol	61	16.34	3.69			
		3.Futbol	163	16.17	3.47	1.869	0.13	
		4.Hentbol	40	16.32	3.15			
	Görev Çekiciliği	1.Voleybol	90	13.30	3.86			
		2.Basketbol	62	12.24	4.13			
		3.Futbol	165	12.24	3.73	1.600	0.18	
		4.Hentbol	40	12.62	3.96			
Görevde Bütünleşme	1.Voleybol	91	6.97	1.86				
	2.Basketbol	62	6.88	1.95				
	3.Futbol	165	7.16	1.91	.406	0.74		
	4.Hentbol	40	6.97	1.98				

Tablo 6 incelendiğinde, katılımcıların branş değişkenine göre SÖBMÖ'nin başarıya yaklaşma ve başarısızlıktan kaçma alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir ($p < 0,05$). GSÖ'nin ise hiçbir alt boyutunda fark görülmemiştir ($p > 0,05$). Bu çözümleme sonucunda gruplar arasında beliren anlamlı farkın kaynağını belirlemek amacıyla, post-hoc test istatistikleri uygulanmıştır (Tukey HDS). Anlamlı farkın lehine olduğu gruplar (*) ile gösterilmiştir.

Tablo 7. Katılımcıların yaş değişkenine göre SÖBMÖ ve GSÖ karşılaştırması (Pearson Correlation)

		n	Yaş	Spor Yılı	Aylık Gelir (TL)
			r	r	r
SÖBMÖ	Güç Gösterme	350	0.20**	0.24**	0.18**
	Başarıya Yaklaşma	353	0.09	0.17**	0.21**
	Başarısızlıktan Kaçma	362	0.06	0.10*	0.12*
GSÖ	Sosyal Bütünleşme	359	-0.06	-0.11*	-0.05
	Sosyal Çekicilik	360	-0.07	-0.12*	-0.09
	Görev Çekiciliği	366	-0.14**	-0.16**	-0.11*
	Görevde Bütünleşme	367	0.13*	0.14**	-0.11*

* $p < 0.05$ ** $p > 0.01$

Tablo 7 incelendiğinde, yaş değişkeni ile SÖBMÖ'nin güç gösterme ($r = 0,20$), GSÖ'nin görevde çekicilik ($r = -0,14$) ve görevde bütünleşme ($r = 0,13$) alt boyutları arasında düşük düzeyde pozitif ve negatif korelasyonlar bulunmuştur. Yaş değişkeni ile diğer hiçbir alt boyut arasında anlamlı bir ilişki yoktur. Spor yılı değişkeni ile SÖBMÖ'nin güç gösterme ($r = 0,24$), başarıya yaklaşma ($r = 0,17$), başarısızlıktan

kaçma ($r= 0,10$), GSÖ'nin ise sosyal bütünleşme ($r= -0,11$), sosyal çekicilik ($r= -0,12$), görevde çekicilik ($r= -0,16$) ve görevde bütünleşme ($r= 0,14$) alt boyutları arasında düşük düzeyde pozitif ve negatif korelasyonlar bulunmuştur.

Aylık gelirdeğişkeni ile SÖBMÖ'nin güç gösterme ($r= 0,18$), başarıya yaklaşma ($r= 0,21$), başarısızlıktan kaçma ($r= 0,12$), GSÖ'nin ise görevde çekicilik ($r= -0,11$) ve görevde bütünleşme ($r= -0,11$) alt boyutları arasında düşük düzeyde pozitif ve negatif korelasyonlar bulunmuştur. Aylık gelir değişkeni ile diğer hiçbir alt boyut arasında anlamlı bir ilişki yoktur.

Tablo 8. Cinsiyet, branş ve toplam gruplara göre başarı motivasyonu ve grup sarginlığı arasındaki ilişki

			GSÖ			
			Sosyal Bütünleşme	Görevde Çekicilik	Sosyal Çekicilik	Görevde Bütünleşme
Kadın N=137-142	SÖBMÖ	Güç Gösterme	0.01	-0.08	0.17*	0.30*
		Başarıya Yaklaşma	-0.08	-0.14	-0.20*	0.04
		Başarısızlıktan Kaçma	-0.03	-0.18*	-0.09	0.12
Erkek N=213-223	SÖBMÖ	Güç Gösterme	-0.26**	-0.33*	-0.15*	0.37**
		Başarıya Yaklaşma	-0.38**	-0.41**	-0.37**	0.34**
		Başarısızlıktan Kaçma	-0.28**	-0.33**	-0.21**	0.32**
Voleybol N=86-91	SÖBMÖ	Güç Gösterme	0.12	0.00	0.20	0.26*
		Başarıya Yaklaşma	-0.64	-0.12	-0.15	0.17
		Başarısızlıktan Kaçma	0.08	-0.11	-0.16	0.13
Basketbol N=57-62	SÖBMÖ	Güç Gösterme	-0.29*	-0.10	-0.08	0.37**
		Başarıya Yaklaşma	-0.24	-0.21	-0.21	0.21
		Başarısızlıktan Kaçma	-0.26*	-0.25*	-0.23	0.22
Futbol N=160-165	SÖBMÖ	Güç Gösterme	-0.21**	-0.40**	-0.17*	0.36**
		Başarıya Yaklaşma	-0.39**	-0.48**	-0.43**	0.29**
		Başarısızlıktan Kaçma	-0.21**	-0.38**	-0.18*	0.35**
Hentbol N=36-40	SÖBMÖ	Güç Gösterme	-0.28	-0.40*	0.12	0.44**
		Başarıya Yaklaşma	0.10	-0.16	-0.22	0.06
		Başarısızlıktan Kaçma	-0.33*	-0.08	0.11	0.21
Toplam Grup N=350-367	SÖBMÖ	Güç Gösterme	-0.15**	-0.25**	-0.05	0.35**
		Başarıya Yaklaşma	-0.26**	-0.32**	-0.32**	0.22**
		Başarısızlıktan Kaçma	-0.19**	-0.29**	-0.18**	0.25**

* $p<0.05$ ** $p<0.01$

Tablo 8 incelendiğinde, kadın, erkek, voleybol, basketbol, futbol, hentbol ve toplam grup arasında SÖBMÖ ve GSÖ'ne ilişkin korelasyonların karşılaştırılması yer almaktadır. Cinsiyet ve branş değişkinlerinde göre hem başarı motivasyonu hem de grup sargınlığı ölçekleri arasında orta ve düşük düzeyde pozitif ve negatif anlamlı korelasyonlar bulunmuştur. Toplam grup ele alındığında ise, ölçüm araçları arasında orta ve düşük düzeyde pozitif ve negatif korelasyonlar olduğu görülmüştür. Ayrıca değişkenler arası ilişkilerin cinsiyet değişkeninde erkekler grubunda, spor branşı değişkeninde ise futbolcular grubunda daha fazla sayıda olduğu görülmektedir.

4. TARTIŞMA VE SONUÇ

Araştırma bulgularında, katılımcıların cinsiyet değişkenine göre başarı motivasyonu ve grup sargınlığına ilişkin farklar incelendiğinde, başarı motivasyonu ölçeğinin başarısızlıktan kaçma alt boyutunda istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir. Aritmetik ortalamalar incelendiğinde bu farkın erkek katılımcıların lehine olduğu görülmüştür. Grup sargınlığı ölçeğinin ve başarı motivasyonu ölçeğinin diğer hiçbir alt boyutunda fark görülmemiştir (Tablo 3). Alan yazın incelendiğinde, Duman (2018), yapmış olduğu çalışmada cinsiyet değişkenine ile başarı motivasyonu arasında fark tespit etmiş ve elde ettiği sonuca göre erkek sporcuların kadın sporculara göre başarı motivasyonu düzeylerinin daha yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bu sonuç araştırma sonucumuzu destekler niteliktedir. Aynı zamanda, Engür (2002) de yapmış olduğu çalışmada başarı motivasyonun başarısızlıktan kaçma alt boyutunda cinsiyet değişkenine göre kadın sporcuların lehine farklılık tespit etmiştir. Elde etmiş olduğu sonucu, bireylerin başarısızlık durumlarını utanç ve küçük düşürücü bir unsur olarak tanımladıkları, buna bağlı olarak bireylerin başarısızlık yaşayacakları durumlardan kaçmalarının, başarısızlıktan kaçma güdülerinin daha yüksek olmasına neden olduğu şeklinde açıklamıştır. Alan yazında, cinsiyet değişkeni ile grup sargınlığı arasında yapılan araştırma olmadığı görülmüştür. Araştırma sonucumuza göre de cinsiyet değişkenine ile grup sargınlığı arasında istatistiksel olarak bir farkın olmadığı tespit edilmiştir. Yani, cinsiyetin grup sargınlığı üzerinde çok fazla bir etkisi olmadığı görülmüştür.

Araştırma bulgularında, katılımcıların eğitim durumu değişkenine göre başarı motivasyonu ve grup sargınlığı değişkenlerine ilişkin farklar incelendiğinde, başarı motivasyonu ölçeğnin güç gösterme, grup sargınlığı ölçeğinin ise görevde çekicilik alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir. Aritmetik ortalamalar incelendiğinde bu farkın güç gösterme alt boyutunda üniversite eğitimi alan katılımcıların lehine olduğu görülürken, görevde çekicilik alt boyutunda lise eğitimi alan katılımcıların lehine olduğu görülmüştür. Grup sargınlığı ölçeğinin ve başarı motivasyonu ölçeğinin diğer hiçbir alt boyutunda fark görülmemiştir (Tablo 4). Alan yazın incelendiğinde, araştırma bulguları ile benzer araştırmaların olduğu görülmüştür. Abakay (2010) profesyonel futbolcular üzerine yapmış olduğu araştırmada, başarı motivasyonun güç gösterme alt boyutunda üniversite eğitimi

alan futbolcuların lehine anlamlı bir fark tespit etmiştir. Türkmen (2005) de futbolcular üzerine yapmış olduğu araştırmada, başarı motivasyonu ölçeğinin güç gösterme, başarıya yaklaşma ve başarısızlıktan kaçma alt boyutları arasında fark tespit etmiştir. Eri (2018) de yapmış olduğu araştırmada, başarı motivasyonu ölçek toplam puanı ve başarısızlıktan kaçma alt boyutu arasında istatistiksel olarak fark tespit etmiştir. Aynı zamanda çalışma bulgularının aksi yönünde çalışmaların olduğu da görülmüştür. Kavas (2018) yapmış olduğu araştırmada, sporcuların eğitim düzeyleri ve başarı motivasyonları arasında fark olmadığı tespit etmiştir. Sonuç olarak, yapılan araştırmalarda, eğitim durumu değişkenin başarı motivasyonu üzerinde kısmen de olsa etkili olduğu ve eğitim düzeyi arttıkça bireylerin fiziki yeteneklerini yanı sıra daha hızlı ve daha iyi düşünebilme yetilerinin de artmasıyla birlikte başarı motivasyonların da arttığı varsayılabilir. Aynı zamanda, eğitim durumu ve grup sargınlığı ile ilgili sınırlı sayıda çalışma olduğu görülmüştür. Şimşek (2018) kadın voleybolcular üzerine yapmış olduğu araştırmada, eğitim durumu değişkeni ile grup sargınlığı arasında fark olmadığını tespit etmiştir.

Araştırma bulgularında, katılımcıların oynadıkları takım değişkenine göre başarı motivasyonu ve grup sargınlığı değişkenlerine ilişkin farklar incelendiğinde, başarı motivasyonu ölçeğinin güç gösterme, grup sargınlığı ölçeğinin ise görevde bütünleşme alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir. Aritmetik ortalamalar incelendiğinde bu farkın kulüp takımında olan katılımcıların lehine olduğu görülmüştür. Grup sargınlığı ölçeğinin ve başarı motivasyonu ölçeğinin diğer hiçbir alt boyutunda fark görülmemiştir (Tablo 5). Alan yazın incelendiğinde, Şimşek (2018) 2. Ligde oynayan kadın voleybolcular üzerinde yapmış olduğu araştırmada voleybolcuların grup sargınlık düzeylerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşmıştır. Bu sonucu, takım içindeki oyuncuların deneyim ve görev paylaşımından kaynaklı olabileceğini ifade etmiştir.

Araştırma bulgularında, katılımcıların branş değişkenine göre başarı motivasyonu ve grup sargınlığı değişkenlerine ilişkin farklar incelendiğinde, başarı motivasyonu ölçeğinin başarıya yaklaşma ve başarısızlıktan kaçma alt boyutlarında istatistiksel olarak anlamlı fark tespit edilmiştir. Grup sargınlığı ölçeğinin ise hiçbir alt boyutunda fark görülmemiştir. Bu çözümlene sonucunda gruplar arasında beliren anlamlı farkın kaynağını belirlemek amacıyla, post-hoc test istatistikleri uygulanmıştır. Anlamlı farkın lehine olduğu gruplar (*) ile gösterilmiştir (Tablo 6). Alan yazın incelendiğinde, Eroğlu (2018) yapmış olduğu araştırmada bireysel sporları ele almış ve Halter ve Taekwaondo sporcularının güç gösterme güdülerinin daha yüksek olduğunu tespit etmiştir. Türkmenel (2018) yapmış olduğu araştırmada spor branşı ile başarı motivasyonu arasında fark olduğunu tespit etmiştir.

Araştırma bulgularında, yaş değişkeni ile başarı motivasyonu ölçeğinin güç gösterme, grup sargınlığı ölçeğinin görevde çekicilik ve görevde bütünleşme alt boyutları arasında düşük düzeyde pozitif ve negatif korelasyonlar bulunmuştur. Yaş değişkeni ile diğer hiçbir alt boyut arasında anlamlı bir ilişki yoktur (Tablo 7). Bu

çözümleme sonucunda, yaş arttıkça bireylerin güç gösterme ve görevde bütünleşme potansiyellerinin de arttığı ya da azaldığı görülürken, görevde çekicilik düzeylerinin azaldığı görülmüştür. Alan yazın incelendiğinde, Duman (2018) yapmış olduğu araştırmada takım sporlarıyla uğraşan bireylerin yaşları arttıkça başarı motivasyonlarında arttığı sonucunda ulaşmıştır. Şimşek (2018) ise yapmış olduğu araştırmada, yaş değişkeni ile grup sargınlığı arasında bir fark olmadığını tespit etmiştir.

Araştırma bulgularında, spor yılı değişkeni ile başarı motivasyonu ölçeğinin güç gösterme, başarıya yaklaşma, başarısızlıktan kaçma, grup sargınlığı ölçeğinin ise sosyal bütünleşme, sosyal çekicilik, görevde çekicilik ve görevde bütünleşme alt boyutları arasında düşük düzeyde pozitif ve negatif korelasyonlar bulunmuştur (Tablo 7). Bu çözümleme sonucunda, takım sporuyla uğraşan sporcuların spor yılı arttıkça başarı motivasyon düzeylerinin de arttığı görülürken, grup sargınlığı düzeylerinde görevde bütünleşme düzeylerinin arttığı, sosyal bütünleşme ve sosyal çekicilik düzeylerinin ise azaldığı görülmüştür. Alan yazın incelendiğinde, çalışma buşguları ile benzer ve farklı sonuçların olduğu görülmektedir. Eri (2018) yapmış olduğu araştırmada katılımcıların spor yapma sürelerine göre ölçek toplam puan ve başarıya yaklaşma güdüleri arasında fark tespit etmiştir. Eroğlu (2018) ise yapmış olduğu araştırmada katılımcıların spor yılı değişkeni ile başarı motivasyonları arasında bir fark olmadığını tespit etmiştir.

Araştırma bulgularında, aylık gelir değişkeni ile başarı motivasyonu ölçeğinin güç gösterme, başarıya yaklaşma, başarısızlıktan kaçma, grup sargınlığı ölçeğinin ise görevde çekicilik ve görevde bütünleşme alt boyutları arasında düşük düzeyde pozitif ve negatif korelasyonlar bulunmuştur. Aylık gelir değişkeni ile diğer hiçbir alt boyut arasında anlamlı bir ilişki yoktur (Tablo 7). Alan yazın incelendiğinde, Kavas (2018) voleybolcular üzerine yapmış olduğu araştırmada, başarı motivasyonu ölçeğinin güç gösterme alt boyutunda fark tespit etmiştir. Gruplar arasındaki fark incelendiğinde, aylık geliri 1000 TL'den az olanlarla 2000 TL'den fazla olanların güç gösterme puan ortalamalarının istatistiksel olarak farklılaştığını tespit etmiştir.

Araştırma bulgularında, kadın, erkek, voleybol, basketbol, futbol, hentbol ve toplam grup arasında başarı motivasyonu ve grup sargınlığı ölçeğine ilişkin korelasyonların karşılaştırılması yer almaktadır. Cinsiyet ve branş değişkinlerinde göre hem başarı motivasyonu hem de grup sargınlığı ölçekleri arasında orta ve düşük düzeyde pozitif ve negatif korelasyonlar bulunmuştur. Toplam grup ele alındığında ise, ölçüm araçları arasında orta ve düşük düzeyde pozitif ve negatif korelasyonlar olduğu görülmüştür (Tablo 8). Bu sonuçlara göre, takım sporlarında mücadele eden erkek sporcuların başarı motivasyonlarının ve grup sargınlık düzeylerinin kadın sporculara oranla daha yüksek olduğu ve başarı motivasyonları arttıkça görevde bütünleşme düzeylerinde arttığı görülmektedir. Aynı zamanda, futbol oynayan bireylerinde başarı motivasyonlarının voleybol, basketbol ve hentbol

oynayan oyunculara göre başarı motivasyonlarının ve grup sarginlık düzeylerinin yüksek olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Sonuç olarak; cinsiyet, eğitim durumu, takım ve branş değişkenlerinin başarı motivasyonu ve grup sarginlığı üzerinde kısmen de olsa etkili olduğu söylenebilir. Ayrıca, yaş, spor yılı ve aylık gelir değişkenlerinin başarı motivasyonunu düşük düzeyde pozitif yönde etkilediği görülürken, bu değişkenlerin grup sarginlığını düşük düzeyde negatif yönde etkilediği görülmektedir. Bu sonuçlara göre özellikle futbol branşıyla uğraşan sporcuların başarı motivasyonlarının ve grup sarginlık düzeylerinin diğer branşlara göre daha yüksek olduğu söylenebilir.

Ayrıca güçlü takım birlikteliklerinin başarı motisyonu üzerinde etkili olduğu bununla beraber başarı motivasyonun da güçlü takım birlikteliğinin oluşmasına katkı sağladığı söylenebilir. Takımın amaçlarına ulaşması ve üst düzey performans sergileyebilmesi açısından örgüt içi iklimde grup sarginlığı ve başarı motivasyonu değişkenlerinin göz önünde bulundurulmasının yararlı olabileceği değerlendirilmiştir.

KAYNAKÇA

Abakay, U. (2010). *Futbolcu - antrenör iletişiminin farklı statülerdeki futbolcuların başarı motivasyonu ile ilişkisi* (Yayımlanmamış Doktora Tezi). Gazi Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Aktop, A. & Erman, K. A. (2002). Takım ve bireysel sporcuların başarı motivasyonu benlik saygısı ve sürekli kaygı düzeylerinin karşılaştırılması. *7. Uluslararası Spor Bilimleri Kongresi Kitapçığı*. Antalya.

Bloom, G. A., Stevens D. E. & Wickwire, T. I. (2003). Expert coaches perceptions of team building. *Journal of Applied Sport Psychology*, 15, 129-143.

Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2016). *Bilimsel araştırma yöntemleri* (21.Baskı). Ankara: Pegem Akademi Yayınevi.

Carron, A. V. (1982). Cohesiveness in sport groups. Interpretations and considerations. *Journal of Sport Psychology*, 4, 123-138.

Carron, A. V., Bray, R. S. & Eys. A. M. (2002). Team cohesion and team success in sport. *Journal of Sport Sciences*, 20, 119-126

Carron, A. V., Widmeyer, W. N. & Brawley L. R. (1985). The development of instrument to assess cohesion in sport teams: The group environment questionnaire, *Journal of Sport Psychology*, 7, 244-266

Cox, R. H. (1990). *Sport psychology: Concepts and applications*. Dubuque. IA: Brown.

Dauids, K. & Nutter, A. (1988). The cohesion-performance relationship of English national league volleyball teams. *Journal of Human Movement Studies*, 15, 205-213.

Duman, N. (2018). *Sporcularda başarı motivasyonu ve özerk benlik yönetimi ilişkisinde antrenörün sporculara yönelik öğretimsel liderlik davranışlarının Rolü* (Yüksek Lisans Tezi). Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.

Engür, M. (2002). *Elit sporcularda başarı motivasyonunun, durumluluk kaygı düzeyleri üzerine etkisi* (Yüksek Lisans Tezi). Ege Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İzmir.

Eri, E. (2018). *Futbol oynayan altyapı sporcularında algılanan ebeveyn tutumları ile başarı motivasyonu arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). İstanbul Ticaret Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Eroğlu, Ş. (2018). *Elit güreşçiler ile farklı branşlardaki sporcuların başarı motivasyonunun incelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Kahramanmaraş.

Gürşimşek, I. (2002). Öğretmen adaylarında öğrenmeye ilişkin motivasyonel inançlar ve strateji kullanımı, *Muğla Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 8, 135-155.

Hayashi, C. T. (1996). Achievement motivation among Anglo American and Hawaiian psysical activity participants; individual differences and social contextual factors. *Journal of Sport and Exercise Psychology*, 18(2), 194-215.

Kavas, E. T. (2018). *Voleybolcuların başarı motivasyonu düzeylerinin araştırılması* (Yüksek Lisans Tezi). Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.

Kocaekşi, S. (2005). *Başarılı ve başarısız hentbol takımlarında grup sargınlığı ve etki eden değişkenler ile başarı arasındaki ilişkinin belirlenmesi* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Kocaekşi, S. (2010). *Hentbol bayan milli takımında zaman değişimi ve performansın grup sargınlığı, sportif kendine güven, öz-yeterlik, hedef yönelimi ve yarışma kaygısı üzerine etkisi* (Doktora Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara.

Kocaekşi, S. & Koruç, Z. (2012). Başarılı ve başarısız hentbol takımlarının grup sargınlığı, kaygı, güdülenme ve yeterlik düzeylerinin karşılaştırılması, *Spor Bilimleri Dergisi*, 23 (3), 129-143.

Konter, E. (2004). *Antrenörlük ve takım psikolojisi*. Ankara: Palme Yayıncılık.

Landers, D. M., Wilkinson, M. O., Hatfield, B. D. & Barber, H. (1982). Causality and the cohesion-performance relationship. *Journal of Sport Psychology*, 4, 170-183.

Matheson, H. & Mathes, S. (1997). The effect of winning and losing on female interactice and coactive team cohesion. *Journal of Sport Behavior*, 20 (3), 284-299.

Mullen, B. & Copper, C. (1994). The relation between group cohesiveness and performance: An integration. *Psychological Bulletin*, 115, 210-227.

Öcel, H. (2002). *Takım sporu yapan oyuncularında kolektif yeterlik öz-yeterlik ve sargınlık ile başarı algı ve beklentileri arasındaki ilişkiler* (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Hacettepe Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

Öcel, H. & Aydın, O. (2006). Grup sargınlığı ölçeği: Geçerlilik ve güvenirlik çalışması. *Türk Psikoloji Yazıları*, 9 (18), 19-32.

Öğülmüş, S. (2002). *Güdüleme (motivasyon) kuramları*. Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Eğitim Araştırma Uygulama Merkezi Yayınları, (5), 92-105.

Şimşek, V. (2018). *2. lig kadın voleybol oyuncularının grup sargınlığı ile yaşam memnuniyeti arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yüksek Lisans Tezi). Marmara Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Tiryaki, Ş., & Gödelek, E. (1997). Spora özgü başarı motivasyonu ölçeğinin Türk sporcuları için uyarlanması çalışması. *1. Uluslararası Spor Psikolojisi Sempozyumu Bildirileri*, Ankara: Bağırğan Yayınevi.

Toros, T. (2010). Turnuva öncesi ve turnuva sonrası basketbolcuların algıladıkları antrenörlük davranışı, görev- ego yönelimli hedefleri, takım sargınlığı, ustalık-performans iklimi ve kolektif yeterlik arasındaki ilişki. *Uluslararası İnsan Bilimleri Dergisi*, 7 (2), 1303-5134.

Toros, T. (2011). Genç erkek basketbolcularda, turnuva öncesi ve turnuva sonrası sporcuların algıladıkları antrenörlük davranışı, hedef yönelimleri, takım sargınlığı, algılanan motivasyonel iklim ve kolektif yeterlik arasındaki farklılığın analizi. *Pamukkale Journal of Sport Sciences*, 2 (1), 27-39.

Türkmenel, A. C. (2018). *Sporcularda başarı motivasyonu ve öz duyarlılık tutumu ilişkisinde antrenörün sporculara yönelik vizyoner liderlik davranışlarının rolü* (Yüksek Lisans Tezi). Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.

Weinberg, R. S. & Gould, D. (1995). *Foundations of sport and exercise psychology*. Champaign, IL: Human Kinetics.

Weiss, M. R. (1991). The relationship between perceived coaching behaviors and group cohesion in high school football teams. *The Sport Psychologist*, 5, 41-54.

Widmeyer, W. N., & Williams, J. M. (1991). Predicting cohesion in a coaching sport. *Small Group Research*, 22, 548-570.

Willis, J. D. (1982). Three scales to measure competition-related motives in sport. *Journal of Sport Psychology*, 4(4), 338-353.

Wulf, G. (2007). *Attention and motor learning*. IL: Human Kinetics, Champaign.

Yalçın, İ. (2015). *İşitme engelli futsal sporcularının başarı motivasyon düzeylerinin incelenmesi* (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). Fırat Üniversitesi, Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Elazığ.

Yaman, M., Duman, S., & Hergüner, G. (2001). Türkiye 1. ligindeki müsabık voleybolcu, hentbolcu ve futbolcu bayanlar arasındaki başarı motivasyonu farklılıklarının araştırılması. *Eğitim Araştırmaları Dergisi*, 5, 102.

Yıldız, K., & Polat, E. (2018). *Basic motivation sources in sport*. Bedriye Tunçsiper & Ferhan Sayın (Ed.). *Critical debates in social sciences* (225-234.). London: Frontpage.

Makale Geliş (Submitted) : 30.07.2019

Makale Kabul (Accepted) : 31.10.2019